

Szent Faustyna Kowalska

NAPLÓ

Isten Jrgalma a lelkemben

Bevezetés

Szent Fausztina Kowalska nővér

Szent Fausztina Kowalska nővér Isten Irgalmasságának ma már világszerte ismert apostola, a teológusok véleménye szerint az Egyház legjelentősebb misztikusai közé számít.

Tízgyermekes, szegény, vallásos parasztcsalád harmadik gyermekeként született Głogowiecban. Helena (Ilona) névre keresztelték a Świnice Warckie plébánia templomában. Gyermekkorától kezdve mély vallásos lelkiület, az ima szeretete, szorgalom, engedelmesség és az emberi nyomorúság iránti érzékenység jellemezte. Az iskolát csak két és fél évig látogathatta: tizenhat éves, amikor Aleksandrowban és Łódźban szolgálóleány lesz, hogy szülein segítsen.

A hivatás hangja már hétéves korában megszólal lelkében (két évvel első szentáldozása előtt), de szülei nem akarják, hogy kolostorba lépjen. Ebben a helyzetben Helena megpróbálta elnyomni magában Isten hívó szavát. Az egyik látomásában megjelenő szenvedő Krisztus szemrehányó szavai (N. 9) – azonban arra kényszerítették, hogy helyet keressen magának egy kolostorban.

Több kolostor kapuján is bekopogott, de sehová sem vették fel. 1925. augusztus 1-jén lépte át az Irgalmasság Anyjáról nevezett kongregáció küszöbét Varsóban a Żytnia utcában. Naplójában írja: „Az volt a benyomásom, mintha a paradicsomi életbe léptem volna be. Szívem egyetlen hálaima volt.” (N. 17)

Néhány hét múlva erős kísértést érzett, hogy egy másik kongregációba lépjen, ahol több ideje maradna az imára. Ekkor megjelent előtte Krisztus sebekkel borítva, és így szólt: „*Te okozol nekem ekkora fájdalmat, ha kilépsz ebből a rendből. Ide hívtalak, nem más-hová, és sok kegyelmet készítettem számodra.*” (N. 19)

A rendben a Fausztina Mária nővér nevet kapta. Újoncidejét Krakkóban töltötte, és itt tette le első szerzetesi, majd öt évvel később az örökfogadalmát, Stanisław Rospond püspök jelenlétében.

A kongregáció több házában is dolgozott, legtovább Krakkóban, Plockban és Vilniusban, ahol konyhás, kertész és portás munkakörben tevékenykedett.

Kívülről semmi sem árulta el rendkívül gazdag misztikus életét. Buzgón teljesítette kötelességeit, hűségesen követte rendje szabályait, áhítatos, hallgató volt, de derűs, tele készséges és önzetlen felebaráti szeretettel.

Egész életében következetesen törekedett az Istennel való mind bensőségebbé egyesülésre, és igyekezett áldozatosan együttműködni Jézussal a lelkek megmentése ügyében: „Jézusom, te tudod, hogy egészen fiatal éveimtől kezdve nagy szent akartam lenni, azaz oly bensőségesen akartalak szeretni, ahogy eddig egyetlen lélek sem szeretett Téged.” (N. 1372)

Naplója feltárja lelki élete mélységeit. Az olvasó megismerkedhet lelkének Istennel való mély egyesülésével, erőfeszítéseivel, harcaival a keresztény tökéletességre vezető úton. Isten gazdagon megajándékozta kegyelmekkel: a kontempláció adományával, az Isteni Irgalmasság titkának mélységes megismerésével, látomásokkal, nyilvánlatkoztatásokkal, rejtett stigmákkal, a prófétálás adományával, az emberi lelkekben való olvasás tudományával és a ritkán előforduló misztikus eljegyzés rendkívüli kegyelmével. Ily gazdag adományok mellett mégis azt írja: „Sem a kegyelmek, sem a sugallatok, sem az elragadtatások, sem sok adomány nem teszik a lelket tökéletessé, csak a lelkeknek benső egyesülése Istennel. Szentségem és tökéletességem akaratomnak az Isten akaratával való szoros egyesülésén alapszik.” (N. 1107)

A szigorú életmód és a kimerítő böjtök – amelyeket még a rendbe való belépés előtt magára kényszerített – annyira legyengítették szervezetét, hogy már a jelöltidő alatt el kellett küldeni a Varsó melletti Skolimówba, hogy javítsanak egészségi állapotán. Első noviciátusi éve után átélte a „lélek sötét éjszakája” rendkívüli fájdalmas misztikus tapasztalatait, ezt követően pedig a küldetéséből adódó sok megalázó szenvedést és lelki gyötrelmet kellett elviselnie. Fausztina nővér felajánlotta életét a bűnösökért, a lelkek megmenté-

séért, emiatt is különböző szenvedések érték. Élete utolsó éveiben megerősödtek belső szenvedései, az ún. „lélek sötét éjszakája”, valamint testi fájdalmai: előrehaladott állapotba került tuberkulózisa, amely megtámadta tüdejét és az emésztőrendszerét. Emiatt két alkalommal néhány hónapos kórházi kezelésen is volt Krakóban, a Prądnikon.

Fizikailag egészen felemészttődve, de lelkileg teljesen éretten, Istennel való misztikus egyesülésben, a szentség hírében halt meg 1938. október 5-én, alig harminchárom évesen, amelyből tizenhárom évet töltött a rendben. Testét Krakó-Lagiewnikiben, a kolostori temető sírboltjában helyezték örök nyugalomra, amely 1966-ban a boldoggá avatási eljárás során átkerült a kápolnába.

Erre az egyszerű, képzetlen, de bátor és Istent határtalanul szerető szerzetesnőre az Úr Jézus olyan missziót bízott, amely az egész világnak szól: az Irgalmasság üzenetét. *„Ma téged küldelek az egész emberiséghez irgalmasságom üzenetével – mondta neki Jézus. – Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani.”* (N. 1588) *„Te vagy irgalmasságom titkárnője, erre a tisztségre jelöltelek ki a jelen és az eljövendő életben* (N. 1605), *... hogy közöld a lelkekkel nagy irgalmamat, amelyet irántuk érzek, és bátorítsd őket: bízzanak irgalmam mélységében.”* (N. 1567)

Fausztina nővér küldetése

Ez a küldetés röviden összefoglalva azon alapszik, hogy a mindenki által öröktől fogva ismert, de feledésbe merült igazságot, Isten irgalmas szeretetét újra az emberek emlékezetébe idézze, és az Isteni Irgalmasság tiszteletének újabb formáit ismertesse meg, hogy gyakorlat a vallásos élet megújulására vezessen a keresztényi bizalom és irgalom szellemében.

A Naplót (lelki önéletrajz) Fausztina nővér Jézus világos parancsára életének utolsó négy évében írta: lejegyezte benne lelkének jelen időben történt, illetve korábbi Istennel való találkozásait. Ahhoz, hogy feljegyzéseiből küldetésének lényegét megérthessük, tudományos elemzésre is szükség volt, amit az ismert és nagyra becsült teológus, Prof. Ignacy Rózycki atya végzett el. Ennek a munkának rövidített változatát tartalmazza *Az Isteni Irgalom, az Isteni Irga-*

lom tiszteletének alapvonásai című tanulmány. A Fausztina nővér által ismertetett Isteni Irgalmasság tiszteletéről szóló korábbi munkák csak néhány elemet tartalmaznak, s néha lényegtelen dolgokkal foglalkoznak, pl. a litániával és kilenceddel, meg sem említvén az Irgalmasság óráját. Ugyanazt emeli ki Rózycki atya is: „Mielőtt megismerkednénk az Isteni Irgalmasság tiszteletének konkrét formáival, figyelembe kell vennünk, hogy nincs közöttük ismert és kedvelt litánia vagy kilenced.”*

Az Isteni Irgalmasság tiszteletének új, konkrét formáit az Úr Jézus hozzájuk fűzött ígéretei alapján kell kiválasztanunk. Ezen ígéretek beteljesedésének feltételei: az Isten jóságába és irgalmába vetett bizalom és a felebarátainkkal szembeni szeretet. Prof. Rózycki az Isten Irgalmához szóló áhítat öt formáját sorolja fel:

Az Irgalmas Jézus képe

Rajzát Plockban, 1931. február 22-én kapott látomás alapján jegyezte fel a nővér. „Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány... Kis idő múlva azt mondta Jézus: *Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: Jézusom, bízom Benned.*” (N. 47) „*Azt kívánom, hogy a képet... húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg. Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!*” (N. 49)

A kép mondanivalója szorosan kapcsolódik ennek a vasárnapnak liturgiájához. Az Egyház ezen a napon János evangéliumát olvassa fel: a feltámadt Jézus megjelenik az utolsó vacsora termében, s megalapítja a bűnbánat szentségét (Jn 20,19-29). Mint feltámadt Üdvözítőt ábrázolja Őt a kép, aki szenvedése és kereszthalála árán megváltott minket. A vér és víz sugarai, amelyek a lándzsa által megnyitott szívéből (nem látható a képen) törnek elő, és a keresztre feszítés sebei a Nagypéntek eseményeire emlékeztetnek (Jn 19,17-18; 33,37). Tehát az Irgalmas Jézus képe az evangélium e két esemé-

* A Napló 1209. pontjától kezdődő kilencedről Jézus azt mondta, hogy azt Fausztina nővér imádkozza el az Irgalmasság ünnepe előtt. (A szerk. megj.)

nyéhez kapcsolódik, amelyek a legtökéletesebben fejezik ki Isten szeretetét az emberek iránt.

Krisztusnak ezen a képén jellemző a két sugár. Jelentőségéről kérdezve így válaszol az Úr: „*A halvány sugár a vizet jelenti, ami a lelket tisztítja meg, a piros a vért, amely a lélek élete... Boldog, aki ezek árnyékában él.*” (N. 299) A lelket a keresztség és bűnbánat szentsége tisztítja meg, és legbősegebben az Oltáriszentség táplálja. A két sugár tehát a szentségeket és a Szentlélek összes kegyelmét jelenti – amelynek bibliai jelképe a víz –, valamint az új szövetséget Isten és ember között, amelyet Jézus az Ő vére által kötött.

Az Irgalmas Jézus képét gyakran az „Isteni Irgalmasság” képének is mondják, ami helyes, mert épp Krisztus húsvéti misztériumában nyilvánul meg legjobban Istennek az emberek iránti végtelen szeretete.

A kép nemcsak az Isteni Irgalmasságot ábrázolja, de emlékeztünkbe idézi az Isten iránti bizalom és a felebarátaink iránt tettekből megnyilvánuló szeretet kötelességét. A kép aláírása Jézus akaratából: „*Jézusom, bízom Benned.*” „*A kép emlékeztessen irgalmam követelményeire, mert a legerősebb hit sem segít semmit cselekedetek nélkül.*” (N. 742)

A kép így értelmezett tiszteletéhez, amely alapvetően a keresztesény bizalmon és irgalmasságon nyugszik, az Úr különböző ígéreteket fűzött: örök üdvösséget, a keresztesény tökéletesség útján nagy előrehaladást, a boldog halál kegyelmét és minden más kegyelmet, amelyet az emberek bizalommal kérnek. „*A kép által sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára.*” (N. 570)

Az Irgalmasság ünnepe

Isten Irgalmasságának tiszteletében ez áll első helyen. Jézus első alkalommal 1931-ben, Płockban beszélt Fausztina nővérnek arról a kívánságáról, hogy ünnepet szenteljenek az Isten Irgalmasságának: „*Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságának ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet, amelyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!*” (N. 49)

Az Irgalmasság ünnepének húsvét utáni első vasárnapra történő helyezése mély teológiai értelemmel bír, amely a megváltás húsvéti titka és az Isteni Irgalmasság titka között fennálló szoros összefüggésre utal. Ezt az összefüggést hangsúlyozza az ünnepet előkészítő Isteni Irgalmassághoz végzett kilenced, amit Nagypénteken kell elkezdeni.

Az ünnep nemcsak egy nap, amelyen Istent különösképpen tiszteljük irgalmasságának titkában, hanem állandó kegyelem forrása minden ember számára: „*Azt kívánom – mondta Jézus –, hogy az Irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére.*” (N. 699) „*Keserves szenvedéseim ellenére elvesznek [egyres] lelkek. Utolsó mentőövet adok nekik, ez Irgalmasságom ünnepe. Ha nem dicsőítik irgalmamat, örökre elvesznek.*” (N. 965)

Ennek az ünnepnek nagyságát a hozzáfűzött ígéretek nagyságával lehet lemérni, amelyeket Jézus ígért: „*Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el.*” (N. 300) „*Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is.*” (N. 699)

Eme nagy kegyelmek elnyeréséhez teljesíteni kell az Isten irgalma iránti tisztelet feltételeit: bizalom Isten jóságában, a felebaráti szeretet gyakorlása, a megszentelő kegyelem állapotában (szentgyónás után) méltó szentáldozás. Jézus mondta: „*Egyetlen lélek sem nyerhet megigazulást, amíg nem fordul bizalommal irgalmasságomhoz. Ezért kell a húsvét utáni első vasárnapot Irgalmasságomnak szentelni. A papok ezen a napon hirdessék a lelkeknek nagy és végtelen irgalmamat.*” (N. 570)

Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére

Ezt a rózsafüzért Jézus Vilniusban, 1935. szeptember 13–14-én diktálta Fausztina nővérnek bocsánatért könyörgő, Isten haragját lecsilapító imaként (vö. NAPLÓ 474-476).

Ebben az imában az imádkozó felajánlja az Atyaistennek Jézus Krisztus Testét, Véréát, Lelkét és Istenségét saját maga, felebarátai és az egész világ bűneinek bocsánatáért. Mialatt egyesül Jézus áldozá-

tával, hivatkozik arra a szeretetre, amellyel a Mennyei Atya Fiában megajándékozott minden embert.

Ebben az imában irgalmat kérünk magunknak és az egész világnak. Ezzel az irgalmasság cselekedetét gyakoroljuk. Az alapvető bizalom és minden jó ima feltétele mellett (alázat, kitartás, Isten akaratával való egyesülés) a hívők elnyerhetik Krisztus ígérését, amely főleg haláluk óráját illeti: a megtérés kegyelmét és a békés halált. Nemcsak azok, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, hanem a haldoklók is, akik mellett ezt mások mondják. Jézus mondta: „*Ha ezt az imát haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja, és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket.*” (N. 811) Az általános ígérlet így hangzik: „*Úgy tetszik nekem, hogy ez által az ima által mindent megadjak, amire engem kértek* (N. 1541), ... *ha ez megegyezik akaratommal.*” (N. 1731) Mindaz, ami nem egyezik Isten akaratával, nem jó az embernek sem, főleg örök boldogságára vonatkozóan.

Más helyen ezt mondta Jézus: „*E rózsafüzér imádkozásával közelebb hozod hozzám az emberiséget.*” (N. 929) „*Azokat a lelkeket, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, már életükben körülöleli irgalmam, különösen pedig haláluk óráján.*” (N. 754)

Az Irgalmasság órája

1937. októberében Krakkóban Fausztina nővér figyelmét az Úr Jézus halála órájának tiszteletére hívta fel: „*Valahányszor hallod, hogy hármat üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban, dicsőítsd és magasztald; hívd le az egész világra hatalmát, főleg a szegény bűnösökre, mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára.*” (N. 1572) Az Úr Jézus elég pontosan megadta azt az imamódot is, ami Isten Irgalmasságának tiszteletében ennek a formának legjobban megfelel: „*Igyekezz ebben az órában elvégezni a keresztutat!* – mondta Fausztinának. – *Ha ez nem lehetséges, kis időre térj be a kápolnába, tiszteld irgalommal teli Szívemet a Legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ha ez sem lehetséges, akkor merülj el imádságban – ha röviden is – ott, ahol éppen vagy.*” (N. 1572)

Rózycki professzor három feltételt sorol fel, amely szükséges az ebben az órában mondott ima meghallgatásához:

- Az imát Jézushoz intézzük.
- Délután háromkor történjék.

– Jézus kínszenvedéseinek értékére hivatkozzon.

„Ebben az órában – mondta Jézus – *kéréseddel mindent elnyersz magad és mások számára. Ebben az órában lépett a kegyelem a világba: az irgalom legyőzte az igazságosságot.*” (N. 1572)

Az Irgalmasság tiszteletének terjesztése

Ezt azért emelte ki Rózycki atya, mert ehhez is ígéretek fűződnek. Jézus: „Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, ahogyan gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek.” (N. 1075)

Az Isten Irgalmassága iránti tisztelet lényege: az Isten iránti keresztény bizalom és a felebarát tettekben megnyilvánuló szeretete. Az Úr Jézus „teremtményeitől bizalmat” (N. 1059) követel, valamint az irgalmasság cselekedeteinek végrehajtását cselekedettel, szóval vagy imádsággal. „*Felebarátaid iránt mindig és mindenhol irgalmasságot kell tanúsítanod. Ez elől nem térhetsz ki sem kényszerre hivatkozva, sem kifogással, sem bocsánatkéréssel.*” (N. 742) Jézus azt kívánja tisztelőitől, hogy a nap folyamán legalább egy jó cselekedetet végezzenek felebarátaikért.

Az Isteni Irgalmasság tiszteletének terjesztése nem kíván feltétlenül sok szót, hanem a hit keresztény alapját, az Isten iránti bizalmat követeli meg, és azt, hogy minél irgalmasabbak legyünk. Az apostoli küldetés ezen példáját adta életével Fausztina nővér.

Az Isteni Irgalmasság apostoli mozgalma

Az Isteni Irgalmasság tisztelete a vallásos élet megújítására törekszik az Egyházban a keresztényi bizalom és irgalmasság szellemében. Így kell értelmeznünk az „új kongregáció” fogalmát, amellyel találkozhatunk a Napló lapjain. Fausztinában fokozatosan érlelődött meg Krisztus óhajtása, és bizonyos fejlődésen ment keresztül; egy szigorúan szemlélődő rendtől eljutott egy olyan mozgalomig, amelybe a (női és férfi) apostoli rendek, valamint a világi hívek is bekapcsolódhatnak. Ez a hatalmas, nemzetek fölötti közösség egy nagy család, amelyet Isten irgalmasságának titkában egyesít, s amely azt akarja, hogy Isten ezen tulajdonsága visszatükröződjék

a szívekben és a tettekben, valamint Őt kívánja dicsőíteni. Ez egy olyan közösség, amely különböző módon, állapottól és hivatástól függően (papi, szerzetesi hivatás vagy elhivatottság a világi életre) a bizalom és irgalom evangéliumi ideáljával él. Életével és szavaival Isten Irgalmasságának felfoghatatlan titkát terjeszti, és Isten irgalmáért esedezik a világ számára.

Fausztina nővér küldetésének mély megalapozottságát találhatjuk a Szentírásban és az egyházi dokumentumokban, kiváltképp Szent II. János Pál *Dives in misericordia* című enciklikájában.

Isten Irgalmának nagyobb dicsőségére!

s. M. *Elżbieta Siepak* ISMM

Első füzet

Isten irgalma a lelkemben

Napló

Fausztina n.

Ó, Örök Szeretet, szent képed² megfestését kéred,
S feltáruul előttünk irgalmad forrásának mélye. 1¹
Ki e sugarakhoz járul, azt megáldod,
Az éjfékete lelket hófehérre váltod.

Ó, édes Jézus, irgalmad trónusát állítottad itt³ fel,
Hogy vigasztald és gyámolítsd a bűnös embert.
Megnyitott Szíved tiszta forrás – belőle
Vigasz árad a megtört szív sebére.

E kép iránti tisztelet és dicsőítés
Az emberi lelkekben soha meg ne szűnjék!
Isten irgalmasságát minden szív dicsérje,
Most és mindenkor, örökkön-örökké.

Ó, Istenem! 2

A jövőbe pillantás félelemmel tölt el.
De miért is kellene elmélyednem a jövőben?
Csak a jelen pillanat drága nekem,
Hisz lehet, a jövő nem is látogatja meg lelkem.

Az elmúlt időn nincs hatalmam,
Hogy megváltoztassam, javítsam, vagy bármit hozzáadjak.
Ezt sem a bölcsek, sem a próféták nem tudták megtenni.
Istenre bízom hát mindazt, amit a múlt magával vitt.

Ó, jelen pillanat, csak te vagy egészen az enyém,
Minden örömmel óhajtok is veled élni.
Bár kicsi és gyenge vagyok én,
Mindenhatóságod kegyelmét adod nekem mégis.

Bízva tehát irgalmadban,
Az élet útját kisgyermekként járom.
Szívem, amely a Te nagyobb dicsőségedet óhajtja,
Néked mindennap újra felajánlom.

3

+

JMJ

Isten és a lelkek

Irgalmasság Királya, vezesd a lelkeket!
A Legszentebb Oltáriszentségről nevezett
M. Fausztina nővér

Vilnius, 1934. 7. 28.

4

Ó, Jézusom! Irántad érzett bizalomból
ezer koszorút fonok Néked,
És tudom, mind kivirágzik.
És tudom, mind kivirágzik,
ha az isteni Nap rájuk ragyog.

Ó, hatalmas Isteni Szentség,
Ki Istenemet elrejtet.
Jézus, légy velem minden pillanatomban,
S szívemen nem lesz úrrá soha félelem.

+

JMJ

Vilnius, 1934. 7. 28.

+ Első füzet

Isten és a lelkek

5

Légy dicsőítve, ó, Legszentebb Szentháromság, most és minden
időben. Légy dicsőítve minden művedben és teremtményedben.
Csodálják és hirdessék irgalmasságod nagyságát, ó, Istenem.

Le kell írnom⁴ lelkem Veled való érintkezéseit látogatásaid különös pillanatában, ó, Istenem. Rólad kell írnom, ki felfoghatatlan vagy az én szegény lelkem iránti irgalmasságodban. A Te szent akaratod a lelkem élete. Attól kaptam az írásra utasítást, aki itt a földön, ó, Istenem, Téged helyettesít, aki szent akaratodat tolmácsolja nekem. Jézusom, Te látod, mily nehezemre esik az írás, hogy nem tudom világosan leírni azt, amit lelkemben átélek. Ó, Istenem, leírhatja-e mindazt a toll, amire nemegyszer szavak sincsenek? De Te parancsolod az írást, ó, Istenem, és ez elég nekem.

-, 1925. 8. 1. 7

Belépés a kolostorba

Isten utolsó hívását, a szerzetesi hivatás kegyelmét hétéves koromtól éreztem. Hétéves voltam, amikor először hallottam meg Isten hangját a lelkemben, amely meghívás volt egy tökéletesebb életre, de nem mindig engedelmeskedtem a kegyelem hangjának. Nem találkoztam senkivel, aki megmagyarázta volna nekem ezeket a dolgokat.

Tizennyolcadik évemben nyomatékosan kértem szüleimet, hogy zárdába léphessek, szüleim határozott elutasító választ adtak. A visszautasítás után átadtam magam az élet hiúságainak,⁵ teljesen figyelmen kívül hagyva a kegyelem hangját – bár a lelkem semmiben sem talált megelégedést. A kegyelem szüntelen hívása óriási gyötrellem volt számomra, amelyet szórakozásokkal igyekeztem elnyomni. Bensőmben kerültem Istent, és egész lelkemmel a teremtményekhez fordultam. Az isteni kegyelem mégis győzött a lelkemben.

Egy alkalommal az egyik nővéremmel bálban⁶ voltam. Amikor mindenki a legjobban szórakozott, az én lelkem nagy benső kínokat állt ki. Abban a pillanatban, amikor táncolni kezdtem, megpillantottam magam mellett Jézust. A meggyötört, ruháitól megfosztott, sebekkel borított Jézust, aki így szólt hozzám: „*Meddig fogok még szenvedni miattad, és te meddig vezetsz még félre engem?*” Ebben a pillanatban elnémult a kedves zene, eltűnt szemem elől a társaság, amelyben voltam, csak Jézus és én maradtunk. Kedves nővérem mellé ültem, és megpróbáltam fejfájás ürügyével palástolni mindazt, ami a lelkemben zajlott. Nemsokára titokban elhagytam a társaságot

és nővéremet, és elmentem a Kosztká Szent Szaniszló katedrálisba. Már esteledett, a templomban kevesen voltak. Nem törődve semmivel, ami körülöttem történt, levettem magam kereszt alakban az Oltáriszentség előtt, és arra kértem az Urat, hogy mutassa meg, mit kell tennem a továbbiakban.

10 Hirtelen meghallottam e szavakat: „*Azonnal utazz Varsóba, ott fogsz kolostorba lépni.*” Felemelkedtem az imádságból, hazamentem, s elintéztem a legszükségesebb dolgokat. Ahogy tudtam, elmondtam nővéremnek, mi történt a lelkemben, és kértem, búcsúzzon el nevemben a szüleimtől, s így, egyetlen ruhában, semmi nélkül érkeztem meg Varsóba.

11 Amikor leszálltam a vonatról, s láttam, hogy mindenki igyekszik valahová, elfogott a félelem: mitévő legyek? Hová forduljak, amikor senki ismerősöm nincs? – Azt mondtam a Szűzanyának: Mária, vezess kérlek, Te irányíts! – Azonnal meghallottam lelkemben e szavakat: hogy menjek a városon túlra, egy bizonyos faluba,⁷ ahol majd biztos menedéket találok éjszakára. Így is tettem, s minden úgy történt, ahogy a Szűzanya mondta.

12 A következő reggel jó korán bementem a városba, felkerestem az első templomot,⁸ amelyet megpillantottam, és elkezdtem imádkozni Isten további akaratáért. Egyik mise folyt a másik után. Az egyik mise alatt ezeket a szavakat hallottam: „*Menj oda ehhez a paphoz,⁹ és mondj el neki mindent. Ő majd megmondja, mit kell tenned a továbbiakban.*” A mise végeztével bementem a sekrestyébe, és elmondtam mindazt, amit a lelkemben átéltem. A tanácsát kértem, hogy hova, melyik kolostorba lépjek be.

13 A pap első pillanatban csodálkozott, de aztán azt tanácsolta, hogy bízzak erősen, Isten a továbbiakat is elrendezi. – „Egyelőre – mondta – elküldelek egy jámbor asszonyhoz, akinél ott maradhatsz, amíg nem lépsz be egy kolostorba.”¹⁰ Amikor jelentkeztem ennél az asszonynál, nagyon barátságosan fogadott. Ebben az időben zárdát kerestem, de akármelyik kolostorba kopogtattam be, mindenütt elutasítottak.¹¹ Szívemet összeszorította a fájdalom, és Jézushoz fordultam: „Segíts meg! Ne hagyj magamra!” Végül a mi kolostorunk kapuján¹² zörgettem.

14 Amikor [kijött] a főnöknő,¹³ Michaela anyja, a jelenlegi generális anyja, rövid beszélgetés után elküldött a ház Urához, hogy kérdez-

Fausztina nővér 1931-ben
Archív felvétel

Fausztina nővér (első sorban jobbról a második) nővértársaival,
növédekkel és lelkipásztorokkal Płockban

Az Irgalmasság Anyja Kongregáció vilniusi kolostorának megmaradt épülete. Itt nyilatkozta ki Jézus Fausztina nővérnek az Irgalmasság rózsafüzéréét.

Fotó: hotelwilno.lt

Fausztina nővér örökfogadalmá után Krakkóban (1933. május), jobbról az első. Az első sorban ülnek: Michaela Moraczewska általános főnöknő és Maęgorzata Gimbutt újoncmesternő. *Archív felvétel.*

Fausztina nővér 1936 (?) után. *Archív felvétel.*

Boldog Michał Sopoćko, Fausztina nővér vilniusi gyóntatója
(1888–1975)
Archív felvétel

P. Józef Andrasz SJ, Fausztina nővér krakkói gyóntatója (1891–1963)

Archív felvétel

Az Irgalmasság Anyja Kongregáció krakkói kolostora az 1990-es évek elején. Kraków–Łagiewniki, ul. Siostry Faustyny 3/9.

Fotó: Stanisław Markowski

Az Irgalmasság Anyja Kongregáció krakkói kolostora napjainkban. Fausztina nővér itt töltötte újonc éveit, élete utolsó két évében itt élt, dolgozott és itt halt meg 1938. október 5-én.

Az egykori betegszoba a kolostorban, ahol meghalt Fausztina nővér, ma oratórium Szent Fausztina ereklyéivel